

Lieta C-517/23

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2023. gada 10. augusts

Iesniedzējtiesa:

Bundesgerichtshof (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 13. jūlijs

Atbildētāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja:

Apothekerkammer Nordrhein

Prasītāja un atbildētāja kasācijas tiesvedībā:

DocMorris NV

Pamatlietas priekšmets

Direktīvas 2001/83/EK interpretācija, ņemot vērā jautājumu, ciktāl visā aptiekas produktu klāstā esošu recepšu zāļu reklāma ietilpst direktīvas piemērošanas jomā.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un tiesiskais pamats

Savienības tiesību interpretācija, it īpaši LESD 267. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.) redakcijā, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2022/642 (2022. gada 12. aprīlis) (turpmāk tekstā – “Direktīva 2001/83”)

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 2001/83 noteikumi par zāļu reklāmu (VIII un VIII a sadaļa, 86. –100. pants) ir piemērojami visā aptiekas produktu klāstā esošu recepšu zāļu iegādes reklāmai?

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai ar Direktīvas 2001/83 VIII sadaļas noteikumiem un it īpaši ar tās 87. panta 3. punktu ir saderīgs tas, ka valsts tiesību norma (šajā gadījumā – *HWG* [*Heilmittelwerbegesetz*, Ārstniecības līdzekļu reklāmas likums] 7. panta 1. punkta otrā apakšpunkta a) daļa) tiek interpretēta tādējādi, ka ar to ir aizliegts reklamēt visa citā dalībvalstī reģistrētas aptiekas, kas nodarbojas ar tirdzniecību pa pastu, recepšu zāļu klāstu ar reklāmas dāvanām naudas summas vai procentuālas atlaides veidā, lai vēlāk iegādātos citus produktus?

3. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai ar Direktīvas 2001/83 VIII sadaļas noteikumiem un it īpaši ar tās 87. panta 3. punktu ir saderīgs tas, ka valsts tiesību norma (šajā gadījumā – *HWG* 7. panta 1. punkta otrā apakšpunkta a) daļa) tiek interpretēta tādējādi, ka ar to ir atļauts reklamēt visu citā dalībvalstī reģistrētas aptiekas, kas nodarbojas ar tirdzniecību pa pastu, recepšu zāļu klāstu, izmantojot reklāmas dāvanas tieši iedarbīgu cenu samazinājumu un maksājumu veidā?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

LESD, it īpaši tā 34. punkts;

Direktīva 2001/83, it īpaši VIII un VIII a sadaļa (86. – 100. pants), 87. panta 3. punkts un 88. panta 1. punkta a) apakšpunkts.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Gesetz über die Werbung auf dem Gebiete des Heilwesens (*Heilmittelwerbegesetz*) [Likums par reklāmu veselības aprūpes jomā (Ārstniecības līdzekļu reklāmas likums)] (turpmāk tekstā – “*HWG*”);

Zivilprozessordnung [Civilprocesa kodekss] (turpmāk tekstā – “*ZPO*”).

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītāja ir Nīderlandē reģistrēta aptieka, kas nodarbojas ar tirdzniecību pa pastu un pasta pasūtījumu veidā piegādā bezrecepšu un recepšu zāles gala patērētājiem Vācijā.

- 2 Atbildētāja ir farmaceitu profesionālā pārstāvība Ziemeļreinas reģionā (*Berufsvertretung der Apotheker im Bezirk Nordrhein*).
- 3 Prasītāja kopš 2012. gada reklamēja dažādas atlaižu akcijas, kurās klientiem, pērkot recepšu zāles, tika apsolīta priekšrocība, kas izpaudās kā pirkuma cenas procentuāls samazinājums, norēķina kupons citu zāļu iegādes gadījumā, viesnīcas vaučers vai autokluba biedra gada karte.
- 4 Atbildētāja uzskatīja, ka šie reklāmas pasākumi esot pretrunā recepšu zāļu saistošās cenas regulējošajām tiesību normām, un tādēļ laikposmā no 2013. gada līdz 2015. gadam tā iesniedza piecus pieteikumus par pagaidu noregulējumu, – ciktāl tam ir nozīme revīzijas tiesvedībā (*Revision*) –, no kuriem katrs tika pienācīgi izpildīts.
- 5 Attiecīgi 2013. gada 8. maijā (dokumenta numurs 84 O 90/13), 2014. gada 4. novembrī (dokumenta numurs 84 O 208/14) un 2013. gada 26. septembrī (dokumenta numurs 84 O 220/13) atbildētāja lūdza, lai attiecībā uz prasītājas reklāmām tiktu izdots *Landgericht Köln* [Kēlnes apgabaltiesas] rīkojums par pagaidu noregulējumu. No šiem trijiem rīkojumiem katrs tika pienācīgi izpildīts. 2013. gada 8. maija un 2014. gada 4. novembra rīkojumus par pagaidu noregulējumu *Landgericht Köln* atcēla attiecīgi ar 2017. gada 22. marta un 2017. gada 22. marta spriedumu.
- 6 Atbildētāja 2013. gada 5. novembrī panāca, ka tiek pieņemts un 2014. gada 21. janvārī izdots *Landgericht Köln* rīkojums par pagaidu noregulējumu (dokumenta numurs 84 O 256/13) attiecībā uz prasītājas reklāmu, kurā bija ietverts šāds teksts:

“Iesūtiet recepti tūlīt! [...] Ceļu līdz pastkastītei mēs Jums diemžēl nevaram ietaupīt. Taču kā atlīdzinājumu par Jūsu izdevumiem, braucot ar autobusu un vilcienu, mūsu jaunie klienti saņem 10 EUR, kuri receptes iesūtīšanas brīdī nekavējoties tiek atskaitīti no rēķina summas”;

turklāt par recepšu zāļu pasūtīšanu tika izsludināta atlaide, sākot no 50 EUR pasūtījuma vērtības. Ar 2017. gada 22. marta spriedumu *Landgericht Köln* atcēla šo rīkojumu par pagaidu noregulējumu.
- 7 Atbildētāja 2015. gada 29. septembrī iesniedza pieteikumu, un 2016. gada 26. maijā tika izpildīts *Landgericht Köln* rīkojums par pagaidu noregulējumu (dokumenta numurs 81 O 82/15) attiecībā uz prasītājas reklāmu, kurā bija ietverts šāds teksts:

“5 EUR kupons par Jūsu nākamo recepšu zāļu pasūtījumu”;

turklāt minētā summa būtu jāatskaita tieši no rēķina summas. Ar spēkā stājušos 2017. gada 21. marta spriedumu *Landgericht Köln* atcēla šo rīkojumu par pagaidu noregulējumu.

- 8 Visas augstāk minētās atcelšanas norisinājās tādēļ, ka mainījās apstākļi, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk tekstā – “Tiesa”) 2016. gada 19. oktobra spriedumu, *Deutsche Parkinson Vereinigung* (C-148/15, EU:C:2016:776).
- 9 Dažu rīkojumu par pagaidu noregulējumu izpildē pēc atbildētājas pieprasījuma prasītājam tika uzlikti lieli naudas sodi.
- 10 Prasītāja pieprasa atbildētājam atlīdzināt zaudējumus, jo rīkojumi par pagaidu noregulējumu jau no paša sākuma neesot bijuši pamatoti.
- 11 *Landgericht* [apgabaltiesa] prasību ir noraidījusi. Apelācijas instancē prasītāja būtībā lūdz piespriest atbildētājam, pirmkārt, samaksāt prasītājam zaudējumu atlīdzību vismaz 18 476 648,12 EUR apmērā, pieskaitot procentus, un, otrkārt, attiecībā uz varbūtējiem turpmākiem zaudējumiem noteikt atbildētājam pienākumu atlīdzināt zaudējumus.
- 12 Atbildētāja savā revīzijas sūdzībā (*Revision*) uztur spēkā savus prasījumus un lūdz noraidīt prasību pilnībā.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts

- 13 Saskaņā ar § ZPO 945. pantu līgumslēdzēja puse, kas no paša sākuma ir lūgusi izdot nepamatotu rīkojumu par pagaidu noregulējumu, ir pienākums otrai pusei atlīdzināt zaudējumus, kas tai rodas rīkojuma izpildes dēļ.
- 14 Piemērojot Vācijas ārstniecības līdzekļu reklāmu regulējošās tiesību normas – šajā gadījumā *HWG* 7. panta 1. punktu, – trīs no pieciem ar rīkojumiem par pagaidu noregulējumu aizliegtajiem reklāmas pasākumiem izrādās nepieļaujami. Tas skar reklāmas pasākumus, par kuriem tika izdoti 2013. gada 8. maija (dokumenta numurs 84 O 90/13), 2013. gada 26. septembra (dokumenta numurs 84 O 220/13) un 2014. gada 4. novembra (dokumenta numurs 84 O 208/14) rīkojumi par pagaidu noregulējumu. Attiecībā uz šiem trijiem rīkojumiem tiesības uz zaudējumu atlīdzību saskaņā ar ZPO 945. pantu netiek aplūkotas.
- 15 Apelācijas tiesa pamatoti ir uzskatījusi, ka saistošas cenas piemērošana zālēm nedrīkst notikt uz prasītājas rēķina, jo saskaņā ar Tiesas judikatūru vienotu pārdošanas cenu noteikšana lielākā mērā skar prasītāju – aptieku, kas reģistrēta citā dalībvalstī, kura nav Vācijas Federatīvā Republika, nevis tās aptiekas ar juridisko adresi Vācijas teritorijā –, tādējādi tas lielākā mērā varētu traucēt piekļuvi tirgum citu dalībvalstu izcelsmes precēm, nevis vietējām precēm, tā ka runa ir par LESD 34. panta pārkāpumu (skat. spriedumu, 2016. gada 19. oktobris, *Deutsche Parkinson Vereinigung*, C – 148/15, EU:C:2016:776, 26. un nākamais punkts).
- 16 Saskaņā ar *HWG* 7. panta 1. punkta pirmo daļu ir aizliegts piedāvāt, izsludināt vai piešķirt dāvinājumus un citas reklāmas dāvanas (preces vai pakalpojumus) vai kā speciālistam tos pieņemt, izņemot, ja pastāv kāds no ar likumu noteiktajiem

izņēmuma gadījumiem, kas paredzēti *HWG* 7. panta 1. punkta 1. apakšpunkta otrajā daļā. Saskaņā ar to aizliegums cita starpā neattiecas uz dāvinājumiem vai reklāmas dāvanām, kas ir mazvērtīgi priekšmeti vai kas tiek piešķirti noteiktā vai noteiktā veidā aprēķināmā monetārā apmērā. Tomēr abos izņēmuma gadījumos ir aizliegti dāvinājumi vai citas reklāmas dāvanas par zālēm, ciktāl tos piešķir pretēji cenu noteikumiem, kas cita starpā ir spēkā, pamatojoties uz *Arzneimittelgesetz* [Zāļu tirdzniecības likumu].

- 17 Attiecībā uz šajā lietā vērtējamajām dāvanām un kuponiem runa ir par reklāmas dāvanām *HWG* 7. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē, bet nevis par reklāmas dāvanām, kas ir mazvērtīgi priekšmeti. Turklāt runa tikai daļēji ir par dāvinājumiem un reklāmas dāvanām, kas *HWG* 7. panta 1. punkta otrā apakšpunkta a) daļas izņēmuma noteikuma izpratnē tiek piešķirti noteiktā vai noteiktā veidā aprēķināmā monetārā apmērā un kas tādēļ ir atļauti.
- 18 Dāvinājumi un reklāmas dāvanas, uz kurām attiecas 2013. gada 5. novembra rīkojums par pagaidu noregulējumu (dokumenta numurs 84 O 256/13) un 2015. gada 29. septembra rīkojums par pagaidu noregulējumu (dokumenta numurs 81 O 82/15), ir aizliegti.
- 19 Revīzijas sūdzība bez panākumiem ir vērsta pret apelācijas tiesas vērtējumu, ka abi iepriekšminētie rīkojumi par pagaidu noregulējumu sākotnēji neesot pamatoti.
- 20 Abos gadījumos runa ir par saskaņā ar *HWG* 7. panta 1. punkta otrā apakšpunkta a) daļā atļautām naudas atlaidēm, ar kuriem tiešā veidā tiek samazināta pasūtījuma rēķina summa. Tās, proti, ir pretrunā *HWG* 7. panta 2. punkta otrajai daļai, jo netiek piešķirtas atbilstoši cenas noteikumiem, kuri ir spēkā, pamatojoties uz *Arzneimittelgesetz* [Zāļu tirdzniecības likumu]. Runa ir par receptu zālēm, kurām piemēro saistošās cenas. Piešķirot naudas atlaidi, kas uzreiz samazina pasūtījuma rēķina summu, netiek ievērotas zāļu saistošās cenas. Tomēr apelācijas tiesa pamatoti pieņēma, ka šis zāļu saistošās cenas ievērošanas nosacījums nedrīkst tikt piemērots attiecībā pret prasītāju.
- 21 Tas, vai revīzijas sūdzība tiks apmierināta, ir atkarīgs no Savienības tiesību – šajā gadījumā no Direktīvas 2001/83 – interpretācijas. Piemērojot *HWG* 7. pantu, strīdā rodas jautājumi, uz kuriem ir nepieciešama atbilde par Savienības tiesību interpretāciju.
- 22 Ārstniecības līdzekļu reklāmas likuma noteikumi par zāļu reklāmu, ņemot vērā Direktīvas 2001/83 noteikumus, ir jāinterpretē atbilstoši Savienības tiesībām. Šīs direktīvas piemērošanas jomā zāļu reklāma īstenota pilnībā saskaņota (spriedums, 2007. gada 8. novembris, *Gintec*, C – 374/05, EU:C:2007:654, 20. – 39. punkts).

Pirmais prejudiciālais jautājums

- 23 Ar pirmo prejudiciālo jautājumu ir jānoskaidro, vai šajā gadījumā attiecīgā reklāma, kas mudina iegādāties receptu zāles no visa aptiekas produktu klāsta,

ietilpst Direktīvā 2001/83 (VIII un VIII a sadaļa, 86. – 100. pants) noteikumu par zāļu reklāmu piemērošanas jomā.

- 24 Šajā lietā apstrīdētā reklāma attiecas uz sīkāk neprecizētu visa produktu klāsta zāļu iegādi, turklāt atbildētājas paustā kritika attiecas uz tajā ietvertu recepšu zāļu reklāmu.
- 25 Kā Tiesa vispirms ir nospriedusi, Direktīvas 2001/83 VIII sadaļa, kas attiecas uz zāļu reklāmu, reglamentē konkrētu zāļu reklāmu (reklāmas ziņojuma saturs, zāļu reklamēšanas kārtība), taču nereglamentē nedz zāļu tirdzniecības pakalpojumu tiešsaistē reklāmu, nedz visu recepšu zāļu klāstu, kuras pārdošanai piedāvā attiecīgā aptieka (spriedums, 2020. gada 1. oktobris, A (zāļu reklāma un tirdzniecība tiešsaistē), C-649/18, EU:C:2020:764, 49. un 50. punkts, kā arī spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, *DocMorris*, C-190/20, EU:C:2021:609, 20. – 22. punkts).
- 26 Nu Tiesa ir nospriedusi, ka, neraugoties uz to, kas tika apgalvots iepriekšminēto spriedumu attiecīgi 50. un 20. punktā, Direktīvas 2001/83 normu par zāļu reklāmu piemērošanas joma netiek ierobežoti attiecināta tikai uz konkrētu zāļu reklāmu (2022. gada 22. decembris, *EUROAPTIEKA*, C-530/20, EU:C:2022:1014, 51. punkts).
- 27 No Direktīvas 2001/83 86. panta 1. punkta gramatiskās, sistēmiskās un teleoloģiskās interpretācijas izriet, ka jēdziens “zāļu reklāma” šīs tiesību normas izpratnē attiecas uz jebkāda veida informācijas izplatīšanu, apstaigājot klientus, aģitējot vai pamudinot uz konkrētu zāļu vai zāļu vispār parakstīšanu, piegādi, tirdzniecību vai patērēšanu (2022. gada 22. decembris, *EUROAPTIEKA*, C-530/20, EU:C:2022:1014, 47. punkts).
- 28 Iespējams, ka uz recepšu zāļu iegādi vērstā reklāmā ir saskatāma nevis zāļu, bet gan vienīgi – saskaņā ar Tiesas judikatūru Direktīvā 2001/83 neapvertu – tirdzniecības pakalpojumu reklāma, jo šādas reklāmas gadījumā pacients lēmumu vairs nevar pieņemt par – jau izrakstītajām – zālēm, bet gan tikai par aptieku, un tas viņam būtu jādara..

Otrais prejudiciālais jautājums

- 29 Ja visā aptiekas produktu klāstā esošo recepšu zāļu iegādes reklāma ietilpst Direktīvas 2001/83 reklāmu regulējošo noteikumu piemērošanas jomā, rodas otrs prejudiciālais jautājums.
- 30 Uzdodot šo jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2001/83 VIII sadaļas noteikumiem un it īpaši ar tās 87. panta 3. punktu ir saderīgs tas, ka valsts tiesību norma (šajā gadījumā – *HWG* 7. panta 1. punkta otrā apakšpunkta a) daļa) tiek interpretēta tādējādi, ka ar to aizliegts reklamēt visa citā dalībvalstī reģistrētas aptiekas, kas nodarbojas ar tirdzniecību pa pastu, recepšu zāļu klāstu ar

reklāmas dāvanām naudas summas vai procentuālas atlaides veidā, lai vēlāk iegādātos citus produktus.

Saderība ar Direktīvu 2001/83

- 31 Tiesa uzskata, ka šāda interpretācija ir saderīga ar minētajām direktīvas normām.
- 32 Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2001/83 87. panta 3. punkts un 90. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāda valsts tiesību norma, ar ko ir aizliegts nekompensējamu bezrecepšu zāļu reklāmā iedzīvotājiem iekļaut informāciju, ar kuru tiek rosināta zāļu iegāde, pamatojot šādas iegādes nepieciešamību ar šo zāļu cenu, izsludinot īpašu izpārdošanu vai sniedzot paziņojumu, ka zāles tiek pārdotas komplektā ar citām zālēm (tajā skaitā par pazeminātu cenu) vai citām precēm (spriedums, 2022. gada 22. decembris, EUROAPTIEKA, C – 530/20, EU:C:2022:1014, 73. punkts).
- 33 Tiesa ir norādījusi, ka tādi aizliegumi, kā pamatlietā aplūkotajā tiesību normā paredzētie, atbilst būtiskajam sabiedrības veselības aizsardzības mērķim, jo tie liedz izplatīt tādas reklāmas daļas, kas veicina neracionālu un pārmērīgu nekompensējamu bezrecepšu zāļu lietošanu (spriedums, 2022. gada 22. decembris, EUROAPTIEKA, C-530/20, EU:C:2022:1014, 69. punkts).
- 34 Šajā sakarā Tiesa ir norādījusi, ka šie aizliegumi attiecas nevis uz tīri informatīvu norāžu izplatīšanu attiecībā uz šādām zālēm bez jebkāda veicināšanas nolūka, bet gan uz tāda satura izplatīšanu, kas rosina šo zāļu iegādi, atsaucoties uz to cenu, īpašu izpārdošanu vai pārdošanu komplektā ar citām zālēm, attiecīgā gadījumā par pazeminātu cenu, vai citām precēm (spriedums, 2022. gada 22. decembris, EUROAPTIEKA, C-530/20, EU:C:2022:1014, 70. punkts).
- 35 Šie apsvērumi varbūt vēl jo vairāk attiecas uz recepšu zāļu reklamēšanu iedzīvotājiem un principā arī uz citā dalībvalstī reģistrētas aptiekas zāļu reklāmu iedzīvotājiem.

Saderība ar preču brīvu apriti saskaņā ar LESD 34. pantu

- 36 Iesniedzējtiesas ieskatā prejudiciālajā jautājumā aprakstītā interpretācija nav arī pretrunā preču brīvai apritei saskaņā ar LESD 34. pantu.
- 37 Valsts tiesību normu, kas ierobežo vai aizliedz konkrētus tirdzniecības nosacījumus, piemērošana precēm no citām dalībvalstīm nav uzskatāma par tādu, kas tieši vai netieši, faktiski vai potenciāli rada šķēršļus tirdzniecībai starp dalībvalstīm, ciktāl šīs normas attiecas uz visiem iesaistītajiem uzņēmējiem, kuri darbojas valsts teritorijā, un ciktāl tās gan juridiski, gan faktiski vienādi skar valsts preču un citu dalībvalstu izcelsmes preču tirdzniecību. Šāda tiesiskā regulējuma piemērošana tādu citu dalībvalstu izcelsmes ražojumu tirdzniecībai, kuri atbilst attiecīgo valstu noteiktajām prasībām, nav uzskatāma par tādu, kas liedz citu dalībvalstu izcelsmes ražojumiem pieeju tirgum vai traucē šo pieeju vairāk nekā

vietējiem ražojumiem. Noteikumus, ar kuriem it īpaši tiek ierobežotas uzņēmuma iespējas reklamēties, Tiesa ir kvalificējusi kā “noteikumus, kas reglamentē tirdzniecības kārtību” (spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, *DocMorris*, C-190/20, EU:C:2021:609, 35. un nākamais punkts, ka arī tajos minētā judikatūra).

- 38 Aplūkojot prejudiciālajā jautājumā aprakstīto valsts tiesību normu, runa ir par tādu tiesību normu, ko vienādi piemēro visām aptiekām, kas Vācijā tirgo zāles, neatkarīgi no tā, vai aptiekas ir reģistrētas iekšzemē vai citā dalībvalstī, tā ka šī norma gan juridiski, gan faktiski vienādi skar vietējo un citu dalībvalstu izcelsmes ražojumu noietu.
- 39 Tiesa uzskata, ka šis vērtējums nav pretrunā Tiesas 2016. gada 19. oktobra spriedumam (*Deutsche Parkinson Vereinigung*, C – 148/15, EU:C:2016:776).
- 40 Tiesa, atbildot uz iesniedzējtiesas lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, pasludinātajā spriedumā “*DocMorris*”, ir norādījusi, ka attiecībā uz šajā gadījumā aplūkoto un tāpat ar *HWG* 7. panta 1. punkta pirmo daļu pamatoto loterijas aizliegumu – atšķirībā no tiesvedības, kas bija pamatā spriedumam “*Deutsche Parkinson Vereinigung*” – runa neesot par “pilnīgu cenu konkurences aizliegumu”. Loteriju aizliegumam, kura mērķis ir veicināt zāļu pārdošanu, ir daudz mazāk nozīmīgas sekas attiecībā uz aptiekām, kuras nodarbojas ar tirdzniecību pa pastu, nekā pilnīgam cenu konkurences aizliegumam (spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, *DocMorris*, C-190/20, EU:C:2021:609, 44. punkts).
- 41 Šajā lietā aplūkotajā gadījumā, kad aizliegts reklamēt naudas summas vai procentuālas atlaides veidā, lai vēlāk iegādātos citus produktus, tāpat runa nevarētu būt par pilnīgu cenu konkurences aizliegumu. Ar to varētu būt domāts vien aizliegums reklamēt tikai tiešas cenu atlaides.

Trešais prejudiciālais jautājums

- 42 Ar trešo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai ar Direktīvas 2001/83 VIII sadaļas noteikumiem un it īpaši ar tās 87. panta 3. punktu ir saderīgs tas, ka valsts tiesību norma (šajā gadījumā – *HWG* 7. panta 1. punkta otrā apakšpunkta a) daļa) tiek interpretēta tādējādi, ka ar to ir atļauts reklamēt visu citā dalībvalstī reģistrētas aptiekas, kas nodarbojas ar tirdzniecību pa pastu, recepšu zāļu klāstu, izmantojot reklāmas dāvanas tieši iedarbīgu cenu samazinājumu un maksājumu veidā.
- 43 Iesniedzējtiesas ieskatā nevar uzskatīt, ka aizliegums mantisku dāvinājumu veidā reklamēt recepšu zāles jau ir pamatots saskaņā ar Direktīvas 2001/83 88. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kurā – atbilstoši šīs direktīvas 44. apsvērumam – dalībvalstīm ir noteikts pienākums aizliegt reklamēt iedzīvotājiem recepšu zāles.
- 44 Arī ja iedzīvotājiem paredzēta recepšu zāļu reklāma, ar kuru – kā šajā lietā apstrīdēto reklāmas pasākumu gadījumā –, piešķirot mantiskas priekšrocības, vispār ir jāsekmē recepšu zāļu noiets, ir zāļu reklamēšana iedzīvotājiem

Direktīvas 2001/83 86. panta 1. punkta pirmā ievilkuma izpratnē, iesniedzējtiesas ieskatā runa nav par aizliegumu vispār reklamēt iedzīvotājiem recepšu zāles Direktīvas 2001/83 88. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

- 45 Ar Direktīvas 2001/83 88. panta 1. punktu veselības aizsardzības nolūkā ir jānovērš, ka ar reklāmu iedzīvotājiem pacienti tiek mudināti lūgt savu ārstu, lai tas izraksta recepšu zāles. Turpretim recepšu zāļu cenas reklāmas mērķis ir panākt, lai pacients jau izrakstītu recepšu zāļu iegādei izvēlētos konkrētu aptieku. Recepšu zāļu tirdzniecībā cenas reklāma ir konkurences sastāvdaļa, un Direktīvas 2001/83/EK 88. panta 1. punkts uz to neattiecas.

DARBA VERSIJA